

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

26. března 2019*

„Kasační opravný prostředek – Jazykový režim – Otevřená výběrová řízení na pozici administrátor – Oznámení o výběrovém řízení – Administrátoři (AD 5) – Administrátoři (AD 6) v oblasti ochrany údajů – Jazykové znalosti – Omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu – Jazyk komunikace s Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO) – Nařízení č. 1 – Služební řád – Diskriminace na základě jazyka – Odůvodnění – Zájem služby – Soudní přezkum“

Ve věci C-621/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. listopadu 2016,

Evropská komise, zastoupená L. Pignataro-Nolin a G. Gattinarou, jako zmocněnci,

žalobkyně,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Italská republika, zastoupená G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

podporovaná:

Španělským královstvím, zastoupeným M. J. García-Valdecasas Dorrego, jako zmocněnkyní,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

Litevskou republikou,

vedlejší účastnicí v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, předsedové senátů, A. Rosas (zpravodaj), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits a L. Bay Larsen, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

* Jednací jazyk: italština.

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 25. července 2018,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise se kasačním opravným prostředkem domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2016, Itálie v. Komise, (T-353/14 a T-17/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:495), kterým Tribunál zrušil oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/276/14 pro sestavení rezervního seznamu administrátorů (Úř. věst. 2014, C 74 A, s. 4.) a oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/294/14 pro sestavení rezervního seznamu administrátorů v oblasti ochrany údajů pro Evropského inspektora ochrany údajů (Úř. věst. 2014, C 391 A, s. 1) (dále jen společně „sporná oznámení o výběrových řízeních“).

Právní rámec

Nařízení č. 1/58

- 2 Článek 1 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. 2013, L 158, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1/58“), stanoví:

„Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalská, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

- 3 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„Texty zasílané orgánům členským státem nebo osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků dle volby odesílatele. Odpověď se podává v témže jazyce.“

- 4 Článek 6 uvedeného nařízení stanoví:

„Orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy.“

Služební řád

- 5 Služební řád úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) je stanoven nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a kterým se zavádějí zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise (Úř. věst. 1968, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 5), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15; Zvl. vyd. 01/02, s. 130).
- 6 Hlava I služebního řádu, nadepsaná „Obecná ustanovení“, zahrnuje články 1 až 10c tohoto nařízení.

7 Článek 1d služebního řádu uvádí:

„1. Při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace na základě [...] jazyka [...].

[...]

6. Při zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení těchto zásad odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky. [...]"

8 Článek 2 služebního řádu zní:

„1. Každý orgán stanoví, kdo v jeho rámci vykonává pravomoci přiznané orgánu oprávněnému ke jmenování tímto služebním řádem.

2. Avšak orgán nebo několik orgánů může svěřit kterémukoli z nich nebo interinstitucionálnímu subjektu výkon některých nebo všech pravomocí svěřených orgánu oprávněnému ke jmenování s výjimkou rozhodnutí v oblasti jmenování úředníků, povýšení nebo převedení úředníků.“

9 Hlava III služebního řádu je nazvána „Služební zařazení úředníků“.

10 Kapitola 1 této hlavy, nadepsaná „Přijímání“, obsahuje články 27 až 34 služebního řádu, jejíž čl. 27 první pododstavec stanoví:

„Přijímání se řídí potřebou orgánu zajistit si služby úředníků s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě ze státních příslušníků členských států Unie. Žádné pracovní místo nesmí být vyhrazeno státním příslušníkům určitého členského státu.“

11 Článek 28 služebního řádu stanoví:

„Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že

[...]

d) uspěl ve výběrovém řízení, s výhradou čl. 29 odst. 2 [týkajícího se přijetí jiného postupu k přijetí, než je výběrové řízení pro přijímání vyšších úředníků a ve výjimečných případech při přijímání na služební místa, která vyžadují zvláštní kvalifikaci], založeném na kvalifikačních předpokladech nebo na zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech i zkouškách stanovených v příloze III;

[...]

f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků Evropské unie a uspokojivou znalost dalšího jazyka Evropské unie v rozsahu nezbytném pro výkon služebních povinností.“

12 Článek 29 odst. 1 služebního řádu, který stanoví možnost zahájit výběrové řízení založené na kvalifikačních předpokladech nebo na zkouškách, nebo na kvalifikačních předpokladech a na zkouškách, k obsazení volného místa v orgánu, stanoví, že „[p]ostup při výběrovém řízení stanoví příloha III“.

13 V kapitole 3 hlavy III služebního řádu, nazvané „Posudky, postup do vyššího stupně a povýšení“, stanoví čl. 45 odst. 2 tohoto služebního řádu následující:

„Úředník je povinen před svým prvním povýšením prokázat schopnost pracovat ve třetím jazyce, který je zařazen mezi jazyky uvedené v článku 55 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii. [...]"

14 Příloha III služebního řádu je nadepsána „Výběrová řízení“. Článek 1 této přílohy stanoví:

„1. Výběrové řízení vyhlašuje orgán oprávněný ke jmenování po projednání se smíšeným výborem.

Vyhlášení výběrového řízení musí obsahovat:

- a) povahu výběrového řízení (vnitřní výběrové řízení v rámci orgánu, vnitřní výběrové řízení v rámci orgánů, otevřené výběrové řízení);
- b) druh výběrového řízení (zda probíhá na základě kvalifikačních předpokladů nebo zkoušek nebo kvalifikačních předpokladů i zkoušek);
- c) druh služebních povinností a úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem a nabízenou funkční skupinu a platovou třídu;
- d) vysokoškolské diplomy a ostatní doklady o vzdělání nebo stupeň zkušeností vyžadované pro obsazované pracovní místo;
- e) pokud se jedná o výběrové řízení na základě zkoušek, povahu těchto zkoušek a jejich hodnocení;
- f) případně jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa;
- g) věkové omezení a jakékoli rozšíření věkového omezení v případě zaměstnanců Společenství, kteří jsou ve funkcích alespoň jeden rok;
- h) den uzávěrky pro podání žádosti;

[...]

15 Podle článku 7 této přílohy:

„1. Po projednání s Výborem pro služební řád svěří orgány Evropskému úřadu po výběr personálu [(dále jen ‚EPSO‘)] odpovědnost za přijetí nezbytných opatření, aby bylo zajištěno použití jednotných měřítek při výběrových řízeních na místa úředníků Unie [...].

2. [EPSO] plní tyto úkoly:

- a) provádí na žádost jednotlivých orgánů otevřená výběrová řízení;

[...]

- d) přebírá obecnou odpovědnost za definování jazykových schopností úředníka a provádění hodnocení těchto schopností, aby zajistil splnění požadavků čl. 45 odst. 2 služebního řádu harmonizovaným a sladěným způsobem.

3. [EPSO] může plnit na žádost jednotlivých orgánů také jiné úkoly spojené s výběrem úředníků.

[...]

Rozhodnutí 2002/620/ES

- 16 EPSO byl zřízen rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady, Komise, Soudního dvora, Účetního dvora, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Veřejného ochránce práv 2002/620/ES ze dne 25. července 2002 (Úř. věst. 2002, L 197, s. 53; Zvl. vyd. 01/04, s. 46).
- 17 Podle článku 2 odst. 1 první věty tohoto rozhodnutí EPSO vykonává mimo jiné pravomoci výběru personálu, které byly podle přílohy III služebního řádu svěřeny orgánům oprávněným ke jmenování, u orgánů, které podepsaly uvedené rozhodnutí.
- 18 Článek 4 poslední věta rozhodnutí 2002/620 stanoví, že veškerá odvolání v oblastech, na něž se toto rozhodnutí vztahuje, směřují vůči Komisi.

Jiné použitelné předpisy a sporná oznámení o výběrových řízeních

Obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení

- 19 Dne 1. března 2014 zveřejnil EPSO v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2014, C 60 A, s. 1) dokument nadepsaný „obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení“. Tento dokument obsahuje kromě jiných zvláštních podmínek i požadavky na jazykové znalosti uchazečů výběrových řízení. Na první straně tohoto dokumentu je uvedeno, že „[t]ato obecná pravidla jsou nedílnou součástí oznámení o výběrovém řízení a spolu s oznámením představují pro výběrové řízení závazný rámec“.
- 20 Bod 1.1 obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení, která vymezují tato výběrová řízení, uvádí, že „evropské orgány vybírají budoucí úředníky v otevřených výběrových řízeních“. Z bodu 1.3 těchto obecných pravidel, nadepsaného „Podmínky účasti ve výběrovém řízení“, vyplývá, že u požadované znalostí jazyků se po uchazeči obecně vyžaduje „důkladná znalost jednoho z úředních jazyků [Unie] a uspokojivá znalost druhého. [...] Není-li v oznámení o výběrovém řízení stanoveno jinak, volba druhého jazyka bude zpravidla omezena na angličtinu, francouzštinu a němčinu“.
- 21 Bod 2 obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení se týká fází výběrových řízení. V bodě 2.1.4 těchto obecných pravidel, nadepsaném „Vyplňte elektronickou přihlášku“, je mimo jiné upřesněno, že „[v]šechny části elektronické přihlášky včetně ‚hodnocení zkušeností‘ je třeba vyplnit v angličtině, francouzštině nebo němčině, není-li v oznámení o výběrovém řízení stanoveno jinak“.
- 22 Bod 3 uvedených obecných pravidel uvádí „obecné informace“. Jejich bod 3.1.1, nadepsaný „Komunikace úřadu EPSO s uchazeči“, mimo jiné uvádí, že „[v]aše výsledky a veškeré pozvánky Vám budou zasílány pouze prostřednictvím Vašeho účtu EPSO, a to v angličtině, francouzštině nebo němčině.“

Obecný přístup k používání jazyků

23 Z bodu 1.3 obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení vyplývá, že úřad EPSO při organizování otevřených výběrových řízení uplatňuje obecné pokyny k používání jazyků ve výběrových řízeních pořádaných úřadem EPSO, které dne 15. května 2013 přijal sbor vedoucích správních útvarů (dále jen „obecné pokyny“). Tyto obecné pokyny, které jsou uvedeny v příloze 2 uvedených obecných pravidel, stanoví:

„Potvrzuje se, že obecně se ve výběrových řízeních pořádaných úřadem EPSO budou jazyky používat takto:

[...]

- hodnotící centra [testy hodnotících center] se budou pořádat pouze ve druhém jazyce uchazečů, přičemž na výběr je angličtina, francouzština a němčina.
- [...]

Důvodů pro omezení možnosti volby druhého jazyka je několik.

Zprvė služební zájem vyžaduje, aby noví pracovníci byli ihned schopni podávat pracovní výkon a efektivně vykonávat povinnosti spojené s oborem nebo povoláním, pro které byli najati a kterých se týkalo výběrové řízení.

Angličtina, francouzština a němčina jsou jazyky, které se v orgánech používají nejčastěji. Tradičně se tyto jazyky používají na jednáních členů orgánů. Rovněž jde o nejčastěji používané jazyky při interní i externí komunikaci, jak to potvrzují statistiky zdrojových jazyků textů, které překládají překladatelské služby orgánů.

Vzhledem ke skutečným jazykovým požadavkům orgánů s ohledem na interní a externí komunikaci musí být jedním z kritérií podle čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu uspokojivá znalost jednoho z těchto tří jazyků, kterou je třeba ověřit simulací reálné pracovní situace. [...]

Zadruhé je omezení volby jazyků v následných stádiích výběrových řízení odůvodněno povahou dotyčných testů a zkoušek. [...]

Z řady vědeckých výzkumů vyplývá, že nejlepším způsobem, jak předvídat skutečný výkon, jsou hodnotící centra, která simulují reálné pracovní situace. [...] Aby bylo zajištěno, že uchazeči budou hodnoceni spravedlivě a budou moci přímo komunikovat s hodnotiteli a ostatními uchazeči, kteří se plnění úkolu účastní, je při použití této metody mimo jiné vyžadováno, aby se hodnotící centrum konalo ve společném jazyce, nebo – za určitých podmínek – v hlavním jazyce výběrového řízení. [...]

[...] Vzhledem k tomu, že tradiční praxe popsáná výše je v orgánech i praxi současnou, je třeba volit mezi angličtinou, francouzštinou a němčinou. V rámci hodnotících center se nehodnotí jazykové znalosti uchazečů; k účasti na testech postačuje uspokojivá znalost jednoho ze tří uvedených jazyků jako druhého jazyka (to je v souladu s minimálními požadavky stanovenými v článku 28 služebního řádu). S ohledem na skutečné potřeby služby, které jsou popsány výše, není tato úroveň znalosti jazyka v žádném směru nepřiměřená.

[...] Povinnost, aby si uchazeči zvolili druhý jazyk (angličtinu, francouzštinu nebo němčinu), který je jiný než jejich první jazyk (zpravidla mateřský nebo rovnocenný jazyk), zaručuje, že uchazeče bude možné porovnat za rovných podmínek. [...]

[...] V omezení možnosti volby druhého jazyka se odráží, jaké jazyky lidé v Evropě v současné době ovládají. Angličtina, francouzština a němčina nejsou jen jazyky několika členských států Evropské unie, ale také nejrozšířenější cizí jazyky. Jsou to jazyky, které se nejčastěji vyučují jako cizí jazyk a o kterých se lidé domnívají, že je nejužitečnější se je naučit. Skutečné požadavky služby tedy zřejmě rozumně odrážejí jazykové znalosti, které lze u uchazečů očekávat, zejména s ohledem na to, že v testech kompetencí se neověřuje znalost jazyka jako taková (gramatické chyby, pravopis či slovní zásoba). Omezení možnosti volby druhého jazyka na angličtinu, francouzštinu nebo němčinu tedy nepředstavuje nepřiměřenou překážku pro osoby, které se chtějí výběrových řízení zúčastnit. Podle dostupných informací vlastně velmi dobře odpovídá tomu, na co jsou lidé zvyklí a co očekávají.

Závěr, že omezení možnosti volby druhého jazyka pro určitá stadia výběrových řízení je přiměřené a nediskriminační, podporují příslušné statistiky. Angličtinu, francouzštinu nebo němčinu si například uchazeči volili nejčastěji, když ve velkých výběrových řízeních na administrátory a asistenty s obecnými profily v roce 2005 pro občany zemí EU-25 měli možnost zvolit si jako druhý jazyk jeden z 11 úředních jazyků. Statistiky výběrových řízení po reformě v roce 2010 nevykazují žádnou předpojatost ve prospěch občanů zemí, v nichž je angličtina, francouzština nebo němčina úředním jazykem. A statistiky výběrových řízení na administrátory v roce 2010 ukazují, že velký počet uchazečů si nadále volí jako svůj druhý jazyk jeden z těchto tří.

Z týchž důvodů je zřejmě přiměřené požadovat, aby si uchazeči zvolili jeden z uvedených tří jazyků pro komunikaci s úřadem EPSO a pro vyplnění ‚hodnocení zkušeností‘.

[...]“

Sporná oznámení o výběrových řízeních

²⁴ Tribunál popsal obsah sporných oznámení o výběrových řízeních v bodech 12 až 24 napadeného rozsudku:

„12 Dne 13. března 2014 zveřejnil EPSO v *Úředním věstníku Evropské unie* [sporná oznámení o výběrových řízeních]. [...]

13 V úvodní části obou [sporných oznámení o výběrových řízeních] je uvedeno, že jejich ‚nedílnou součástí‘ [platnou pro otevřená výběrová řízení] jsou obecná pravidla.

14 Podle podmínek účasti ve výběrových řízeních, jichž se týkají [sporná oznámení o výběrových řízeních], se v těchto oznámeních vyžaduje výborná znalost jednoho úředního jazyka Unie, přičemž tento jazyk je označen jako ‚jazyk 1‘ výběrového řízení, a uspokojivá znalost druhého jazyka, označeného jako ‚jazyk 2‘ výběrového řízení, který si má každý uchazeč vybrat z angličtiny, francouzštiny nebo němčiny, přičemž je upřesněno, že tento jazyk musí být odlišný od jazyka, který si tento uchazeč vybral jako jazyk 1 (část III bod 2.3 [sporných oznámení o výběrových řízeních])[(dále jen ‚druhý jazyk výběrového řízení‘)].

15 V bodě 2.3 části III [sporných oznámení o výběrových řízeních] jsou uvedeny přesnější informace týkající se omezení výběru [druhého jazyka výběrového řízení] pouze na tři výše zmíněné jazyky. V oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/276/14 je v tomto ohledu uvedeno:

‚Vzhledem k rozsudku [ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752)] si orgány Unie přejí uvést důvody pro omezení výběru druhého jazyka v tomto výběrovém řízení pouze na určitý počet úředních jazyků Unie.

Informujeme proto uchazeče, že možnosti výběru druhého jazyka jsou v tomto výběrovém řízení vymezeny v souladu se služebním zájmem, který vyžaduje, aby se noví kolegové přijatí do služebního poměru mohli okamžitě zapojit do pracovního procesu a byli ve své každodenní práci schopni efektivní komunikace. V opačném případě by mohlo být efektivní fungování orgánů vážně narušeno.

Na základě dlouhodobé praxe orgánů Unie – pokud jde o jazyky používané pro interní komunikaci – a při současném zohlednění potřeb útvárů v oblasti externí komunikace a zpracovávání spisů jsou nejčastěji používanými jazyky nadále angličtina, francouzština a němčina. Tyto tři jazyky jsou navíc v Evropské unii nejrozšířenějšími druhými jazyky a jsou nejčastěji studované jako druhé jazyky. Tím je dána úroveň vzdělání a odborné způsobilosti, kterou lze od uchazeče o pracovní místa v orgánech Evropské unie v současné době očekávat, tj. znalost alespoň jednoho z těchto jazyků. Při zvažování služebního zájmu a potřeb a schopností uchazečů a při současném zohlednění konkrétní oblasti tohoto výběrového řízení je tudíž oprávněné uspořádat zkoušky v těchto třech jazycích, a zajistit tak, aby všichni uchazeči ovládali alespoň jeden z těchto tří úředních jazyků na pracovní úrovni, ať je jejich první úřední jazyk jakýkoli. Tento způsob posouzení specifických schopností umožní orgánům Unie, aby u uchazečů vyhodnotily, zda jsou schopni podat okamžitý pracovní výkon v prostředí, které se podobá situaci na daném pracovním místě.

Ze stejných důvodů je vhodné omezit jazyk pro komunikaci mezi uchazečem a orgánem, včetně jazyka, v němž mají být sepsány přihlášky. Tento požadavek ostatně zajišťuje, že údaje uchazečů [na jejich vlastních přihláškách] mohou být lépe porovnány a zkontrolovány.

Všichni uchazeči, včetně těch, jejichž první úřední jazyk patří mezi uvedené tři jazyky, musí navíc – v zájmu rovného zacházení se všemi uchazeči – absolvovat některé zkoušky ve svém druhém jazyce, který je jedním ze tří uvedených.

Tím není dotčena pozdější jazyková příprava k získání schopnosti pracovat ve třetím jazyce v souladu s čl. 45 odst. 2 služebního řádu.'

16 Oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/294/14 poskytuje v podstatě tytéž podrobné informace.

17 Část IV oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/276/14 upravuje organizaci vstupních testů prováděných na počítači. Jedná se o zkoušku verbálního uvažování [test a)], numerického uvažování [test b)], abstraktního uvažování [test c)] a test ověřující situační úsudek [test d)]. V bodě 3 této části oznámení je upřesněno, že jazykem testů a) až c) je jazyk 1 výběrového řízení, zatímco jazykem testu d) je jazyk 2 výběrového řízení.

18 Mimoto upravuje část IV oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/294/14 organizaci vstupních testů. Jedná se o zkoušku verbálního uvažování [test a)], numerického uvažování [test b)] a abstraktního uvažování [test c)]. V bodě 3 této části oznámení je upřesněno, že jazykem testů a) až c) je jazyk 1 výběrového řízení.

19 Část V oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/294/14 určuje postup přijetí do výběrového řízení a výběr na základě kvalifikačních předpokladů. Je v ní stanoveno, že hodnocení obecných i zvláštních podmínek a výběr na základě kvalifikačních předpokladů se provádí nejprve na základě informací, které uchazeči uvedli v přihlášce. Odpovědi uchazečů na otázky týkající se obecných i zvláštních podmínek jsou zpracovávány za účelem zjištění, zda uchazeči splňují všechny podmínky přijetí do výběrového řízení v souladu s částí III oznámení EPSO/AD/294/14. Mezi uchazeči, kteří splňují podmínky přijetí do dotčeného výběrového řízení, poté provede výběrová komise výběr na základě kvalifikačních předpokladů a určí uchazeče, jejichž kvalifikace zejména s ohledem na diplomy a odbornou praxi nejlépe odpovídá náplni práce a kritériím výběru uvedeným v oznámení

EPSO/AD/294/14. Tento výběr se provádí výhradně na základě informací uvedených uchazeči v záložce ‚hodnocení zkušeností‘, podle postupu stanoveného v části V bodě 1 písm. b) oznámení EPSO/AD/294/14.

[...]

21 Poslední fáze výběrových řízení, kterých se týkají [sporná oznámení o výběrových řízeních], probíhá v ‚hodnotícím centru‘ (část V oznámení EPSO/AD/276/14; část VI oznámení EPSO/AD/294/14).

22 V bodě 3 části V oznámení EPSO/AD/276/14 je uvedeno, že jazykem hodnotícího centra je druhý jazyk výběrového řízení.

23 Podle bodu 2 části VI oznámení EPSO/AD/294/14 budou uchazeči v rámci zkoušky hodnotícího centra podrobeni trojímu typu cvičení:

- jejich schopnosti v oblasti uvažování prostřednictvím testu ověřujícího verbální uvažování [test a)], testu ověřujícího numerické uvažování [test b)] a testu ověřujícího abstraktní uvažování [test c)];
- jejich specifické schopnosti prostřednictvím strukturovaného pohovoru o dovednostech v oboru [test d)];
- jejich obecné schopnosti prostřednictvím případové studie [test e)], cvičení ve skupině [test f)] a strukturovaného pohovoru [test g)].

24 Mimoto je v bodě 3 téže části oznámení EPSO/AD/294/14 uvedeno, že jazyky v hodnotícím centru budou jazyk 1 výběrového řízení pro testy a) až c) a jazyk 2 výběrového řízení pro testy d) až g).“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 25 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu dne 23. května 2014 a dne 15. ledna 2015 podala Italská republika žaloby, jež zněly na zrušení každého ze sporných oznámení o výběrových řízeních. Tyto věci byly zaevidovány pod čísly T-353/14 a T-17/15. Litevská republika vstoupila do řízení v této věci jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Italské republiky.
- 26 Věci T-353/14 a T-17/15 byly spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 27 Italská republika napadla dva aspekty legality jazykového režimu výběrových řízení, jichž se týkají sporná oznámení o výběrových řízeních, a sice ustanovení, jež podle ní omezují možnost volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, a možnost volby jazyka, který lze používat při komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO.
- 28 Poté, co Tribunál zamítl námitku nepřijatelnosti vznesenou Komisí, na prvním místě zkoumal společně třetí a sedmý žalobní důvod každé z žalob, které se týkaly prvního napadeného aspektu jazykového režimu, a sice legalitu omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, a které vycházely z porušení čl. 6 odst. 3 SEU, článku 18 SFEU, čl. 296 druhého pododstavce SFEU, článku 22 Listiny základních práv Evropské unie, článků 1 a 6 nařízení č. 1/58, čl. 1d odst. 1 a 6, čl. 27 druhého pododstavce a čl. 28 písm. f) služebního řádu, jakož i čl. 1 odst. 1 písm. f) a odst. 2 a 3 přílohy III tohoto řádu, z porušení zásady proporcionality a „zkreslení skutkového stavu“. Tribunál těmito žalobními důvody vyhověl a zrušil sporná oznámení o výběrových řízeních v rozsahu, v němž stanovila takové jazykové požadavky.

- 29 Na druhém místě Tribunál zkoumal šestý žalobní důvod každé z žalob týkající se druhého napadeného aspektu jazykového režimu, a sice legalitu omezení možnosti volby jazyka, jenž lze používat při komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO, na tyto tři jazyky, který vycházel z porušení článku 18 SFEU, čl. 24 čtvrtého pododstavce SFEU, článku 22 Listiny základních práv, článku 2 nařízení č. 1/58 a čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu. Tribunál vyhověl i tomuto žalobnímu důvodu, a aniž měl za nutné zkoumat ostatní žalobní důvody žalob, sporná oznámení o výběrových řízeních zrušil v rozsahu, v němž ukládala taková omezení.
- 30 V poslední řadě Tribunál upřesnil, že bez ohledu na zrušení sporných oznámení o výběrových řízeních není namístě zpochybňovat výsledky výběrových řízení dotčených těmito oznámeními o výběrových řízeních.

Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 31 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - pokud to soudní řízení dovoluje, zamítl žaloby v prvním stupni jako neopodstatněné;
 - uložil Italské republice náhradu nákladů v tomto řízení a v řízení v prvním stupni a
 - uložil Litevské republice, aby nesla vlastní náklady řízení.
- 32 Italská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 33 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 30. března 2017 bylo povoleno vedlejší účastenství Španělského království na podporu návrhových žádání Italské republiky.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 34 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uvádí Komise čtyři důvody.
- 35 První důvod kasačního opravného prostředku se týká nesprávného právního posouzení Tribunálu, kterého se měl podle Komise dopustit při posouzení přípustnosti žalob, které mu byly předloženy. Druhý důvod kasačního opravného prostředku se týká nesprávného právního posouzení, kterého se podle názoru Komise Tribunál dopustil při výkladu článku 1d služebního řádu a při výkladu rozsahu povinnosti Komise uvést odůvodnění. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 28 písm. f) služebního řádu a ze skutečnosti, že Tribunál překročil meze soudního přezkumu, který byl oprávněn provést ohledně omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na jazyk anglický, francouzský a německý. V poslední řadě se čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku týká nesprávných právních posouzení při posouzení omezení jazyka, který lze používat při komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO, na jeden z těchto tří jazyků.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícímu se přípustnosti žaloby před Tribunálem

Argumentace účastníků řízení

- 36 První důvod kasačního opravného prostředku je rozdělen do čtyř částí.
- 37 V první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 47 až 52 napadeného rozsudku neměl za to, že obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení a obecné pokyny k používání jazyků mají právně závaznou povahu. V rámci druhé části uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že tím, že v bodech 53 až 57 napadeného rozsudku rozhodl, že úřad EPSO neměl pravomoc stanovit obecně závazná a abstraktní pravidla upravující jazykový režim výběrových řízení, která organizuje, se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení. Podle názoru Komise Tribunál rovněž rozporuplně odůvodnil své posouzení v tomto bodě. V rámci třetí části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál tím, že měl v bodě 58 napadeného rozsudku za to, že obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení a obecné pokyny k používání jazyků musí být považována za sdělení, která „uvádějí“ kritéria pro omezení volby jazyka jako druhého jazyka výběrového řízení, nesprávně vyložil odkaz učiněný v bodě 91 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), na sdělení, která taková kritéria „stanoví“.
- 38 V rámci čtvrté části svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál v bodech 65 až 71 napadeného rozsudku nesprávně vyložil právní povahu sporných oznámení o výběrových řízeních, zejména tím, že měl za to, že nepředstavují akty potvrzující obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení. Komise má rovněž za to, že Tribunál nedostatečně odůvodnil své posouzení v tomto ohledu.
- 39 Italská republika zpochybňuje všechny tyto argumenty.

Posouzení Soudního dvora

– Úvodní poznámky

- 40 V rozsahu, v němž Komise vytýká Tribunálu, že rozhodl, že žaloby Italské republiky byly přípustné, se tento důvod kasačního opravného prostředku vztahuje k bodům 43 až 71 napadeného rozsudku a zejména kritizuje závěr uvedený v bodě 71 napadeného rozsudku, v němž Tribunál zamítl námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí.
- 41 V tomto ohledu, i když Tribunál analyzoval v bodech 43 až 58 napadeného rozsudku povahu a právní dosah obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení, námitku nepřípustnosti vznesenou Komisí Tribunál zamítl na základě přezkumu právní povahy sporných oznámení o výběrových řízeních, který je obsažen v bodech 60 až 69 napadeného rozsudku. Právě na základě tohoto přezkumu, jak vyplývá z bodu 59 napadeného rozsudku, totiž „za účelem rozhodnutí o přípustnosti [dotčené žaloby]“ Tribunál v bodě 70 tohoto rozsudku konstatoval, že „[t]ato oznámení, představují akty, jež mají právně závazné účinky, pokud jde o jazykový režim dotčených výběrových řízení, a představují tak napadnutelné akty.“
- 42 Jelikož závěry, které Tribunál vyvodil z přezkumu právní povahy sporných oznámení o výběrových řízeních, tak byly rozhodující pro zamítnutí námitky nepřípustnosti v bodě 71 napadeného rozsudku, je třeba nejprve zkoumat, jak uvedl generální advokát v bodě 45 svého stanoviska, čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, která se týká právní povahy těchto oznámení o výběrových řízeních.

– Ke čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného výkladu právní povahy sporných oznámení o výběrových řízeních

- 43 Ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise Tribunálu vytýká, že se dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění, jelikož v bodech 65 až 71 napadeného rozsudku neposoudil, zda sporná oznámení o výběrových řízeních byla čistě potvrzující ve srovnání s obecnými pravidly pro otevřená výběrová řízení. Podle Komise musí Tribunal srovnat obsah těchto oznámení s obsahem uvedených obecných pravidel a v každém případě musí zohlednit skutečnost, že uvedená obecná pravidla jsou nedílnou součástí sporných oznámení. Posouzení obsahu a vztahu těchto nástrojů by podle názoru Komise ukázalo, že uvedená obecná pravidla představují závazný režim výběrových řízení. V rozsahu, v němž jsou žaloby Italské republiky na neplatnost namířeny pouze proti sporným oznámením o výběrových řízeních, měl Tribunal podle Komise prohlásit, že jsou nepřipustné.
- 44 Z ustálené judikatury vyplývá, že žalobu na neplatnost upravenou v článku 263 SFEU lze podat proti jakémukoliv předpisu přijatému orgány v jakékoliv formě, jehož účelem je vyvolat právně závazné účinky (viz zejména rozsudky ze dne 13. října 2011, Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, EU:C:2011:656, bod 36; ze dne 13. února 2014, Maďarsko v. Komise, C-31/13 P, EU:C:2014:70, bod 54; ze dne 25. října 2017, Rumunko v. Komise, C-599/15 P, EU:C:2017:801, bod 47, a ze dne 20. února 2018, Belgie v. Komise, C-16/16 P, EU:C:2018:79, bod 31; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, EU:C:1981:264, bod 9; usnesení ze dne 4. října 1991, Bosman v. Komise, C-117/91, EU:C:1991:382, bod 13, a rozsudek ze dne 9. prosince 2004, Komise v. Greencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, bod 44).
- 45 Soudnímu přezkumu podle tohoto článku se vymykají potvrzující a čistě provádějící akty, jelikož takové právní účinky nevyvolávají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. září 2006, Reynolds Tobacco a další v. Komise, C-131/03 P, EU:C:2006:541, bod 55 a citovaná judikatura).
- 46 K podání odpovědi na argumentaci Komise, že sporná oznámení o výběrových řízeních byla v porovnání s obecnými pravidly platnými pro otevřená výběrová řízení pouhými potvrzujícími akty nebo čistě prováděcími akty, měl Tribunal v bodech 65 a 66 napadeného rozsudku za to, že „znění oznámení o výběrovém řízení představuje pro výběrovou komisi jak rámec legality, tak rámec pro posouzení“ a že „základním úkolem oznámení o výběrovém řízení [je] poskytnout zájemcům co možná nejpresnější informace o povaze podmínek vyžadovaných pro práci na obsazovaném pracovním místě, o které se jedná, aby mohly posoudit, zda v jejich případě přichází v úvahu podání přihlášky“, „[k]aždé oznámení o výběrovém řízení je proto přijato za účelem stanovení pravidel upravujících postup průběhu jednoho či více konkrétních výběrových řízení, jež oznamuje, a normativního rámce v závislosti na cíli vytyčeném orgánem oprávněným ke jmenování“.
- 47 Tribunal z toho v bodě 67 napadeného rozsudku vyvodil, že „takové oznámení o výběrovém řízení, jako jsou [sporná oznámení o výběrových řízeních], které vzhledem ke konkrétním potřebám dotčených orgánů nebo subjektů Unie stanoví normativní rámec konkrétního výběrového řízení včetně jeho jazykového režimu a vyvolává samostatné právní účinky, nelze zásadně považovat za akt potvrzující nebo čistě prováděcí dřívější akt“.
- 48 K posouzení této části prvního důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zjistit, zda tato oznámení o výběrových řízeních představují, jak to posoudil Tribunal, právně závazný rámec dotčených výběrových řízení. V rozsahu, v němž by sporná oznámení o výběrových řízeních sama vyvolávala právně závazné účinky, by je nebylo možné kvalifikovat ani jako potvrzující akty, ani jako čistě prováděcí akty uvedených obecných pravidel, a platil by tudíž závěr, že Tribunal právem neprovedl srovnání jejich obsahu.

- 49 Podle článku 29 odst. 1 služebního řádu je postup při výběrovém řízení stanoven v příloze III tohoto řádu. V tomto ohledu z čl. 1 odst. 1 této přílohy vyplývá, že výběrové řízení vyhlašuje orgán oprávněný ke jmenování, který je povinen specifikovat zejména povahu a podmínky výběrového řízení, druh služebních povinností a úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem, vysokoškolské diplomy a ostatní doklady o vzdělání nebo stupeň zkušeností vyžadované pro obsazované pracovní místo, den uzávěrky pro podání žádosti, a další případné podmínky, jako jsou jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa. Uvedená příloha III kromě toho obsahuje ustanovení, která upravují zveřejňování oznámení o výběrových řízeních, přihlášky, složení a práci výběrové komise, a podmínky, za nichž unijní orgány mohou úřadu EPSO svěřit úkoly týkající se výběrových řízení.
- 50 Z toho vyplývá, že organizace výběrového řízení se řídí oznámením o výběrovém řízení, jehož podstatné prvky musí být v souladu s přílohou III služebního řádu. Za těchto podmínek oznámení o výběrovém řízení stanoví, jak uvedl Tribunál v bodě 66 napadeného rozsudku, „normativní rámec“ konkrétního výběrového řízení v závislosti na cíli vytyčeném orgánem oprávněným ke jmenování, přičemž tento rámec upravuje „postup dotčeného výběrového řízení od okamžiku zveřejnění předmětného oznámení do zveřejnění rezervního seznamu obsahujícího jména úspěšných uchazečů dotčeného výběrového řízení“.
- 51 Vzhledem k tomu, že sporná oznámení o výběrových řízeních stanoví takový normativní rámec, vyvolávají právně závazné účinky ve smyslu judikatury citované v bodě 44 tohoto rozsudku.
- 52 Uvedené posouzení týkající se právní povahy oznámení o výběrovém řízení je v projednávané věci potvrzeno zněním obecných pravidel použitelných pro výběrová řízení, které přijal úřad EPSO, jakož i zněním samotných sporných oznámení o výběrových řízeních.
- 53 V tomto ohledu z údajů obsažených na první stránce obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení vyplývá, že tato pravidla „jsou nedílnou součástí oznámení o výběrovém řízení a spolu s oznámením představují pro výběrové řízení závazný rámec“. Pokud jde o jazykové znalosti vyžadované od uchazečů podle těchto obecných pravidel, je zejména v bodech 1.3 a 2.1.4 těchto pravidel uvedeno, že „není-li v oznámení o výběrovém řízení stanoveno jinak“, je volba druhého jazyka výběrového řízení i přihlášky omezena na angličtinu, francouzštinu a němčinu. Úvodní část sporných oznámení o výběrových řízeních upřesňuje odkazem na uvedená obecná pravidla, že „tato ustanovení, která jsou nedílnou součástí oznámení o výběrovém řízení, vám pomohou porozumět pravidlům, která upravují postupy a způsoby přihlašování“.
- 54 Vzhledem k tomu, že obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení vytvářejí podle svého znění závazný rámec pro výběrová řízení pouze v kombinaci s „oznámeními o výběrových řízeních“, samotná obecná pravidla neupravují postup výběrových řízení uvedených ve sporných oznámeních o výběrových řízeních. Přestože uvedená obecná pravidla tvoří „nedílnou součást oznámení o výběrovém řízení“, a mohou být z toho důvodu zajisté zohledněna při analýze oznámení o výběrovém řízení, nestanoví tak sama o sobě právní rámec takových výběrových řízení, jaká jsou upravena ve sporných oznámeních o výběrových řízeních.
- 55 Tribunál tudíž správně rozhodl v bodě 70 napadeného rozsudku, že sporná oznámení o výběrových řízeních nejsou potvrzujícími akty nebo čistě prováděcími akty obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení, ale že představují akty, které mají „právně závazné účinky, pokud jde o jazykový režim dotčených výběrových řízení“.
- 56 Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že tento závěr mohl Tribunál vyvodit pouze s ohledem na přezkum sporných oznámení o výběrových řízeních, nelze mít za to, že porušil svou povinnost uvést odůvodnění tím, že při posuzování právní povahy těchto oznámení neporovnal obsah těchto oznámení o výběrových řízeních s obsahem obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení.

57 Kromě toho úvahy zahrnuté v bodech 68 a 69 napadeného rozsudku uvedl Tribunál pouze pro úplnost pro případ, že by sporná oznámení o výběrových řízeních byla kvalifikována jako potvrzující akty, nebo čistě prováděcí akty obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení. S ohledem na závěr učiněný v bodě 55 tohoto rozsudku přitom tyto úvahy nemohou, i kdyby byly stíženy nesprávným právním posouzením, vést ke zrušení napadeného rozsudku. Argumenty směřující proti těmto úvahám jsou tedy irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. října 2013, Kone a další v. Komise, C-510/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:696, bod 69 a citovaná judikatura).

58 Za těchto podmínek je třeba čtvrtou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout.

– K první, druhé a třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícím z nesprávného výkladu právní povahy obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení

59 První, druhá a třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku se týkají bodů 45 až 59 napadeného rozsudku, které se dotýkají právní povahy obecných pravidel pro otevřená výběrová řízení. Ze samotného znění bodu 59 napadeného rozsudku však vyplývá, že úvahy zahrnuté v těchto bodech uvedl Tribunál pouze na úvod, aby mohl následně rozhodnout o přípustnosti žalob, které mu byly předloženy.

60 Jak uvedl generální advokát v bodě 58 svého stanoviska vzhledem k tomu, že sporná oznámení o výběrových řízeních vyvolávají právně závazné účinky, a tudíž mohou být napadena bez ohledu na právní povahu přikládanou obecným pravidlům platným pro otevřená výběrová řízení, nebylo pro posouzení přípustnosti žalob předložených Tribunálu nezbytné přezkoumat právní povahu uvedených obecných pravidel.

61 Z toho vyplývá, že argumenty uvedené v první až třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku směřují proti odůvodnění, které bylo v napadeném rozsudku uvedeno jen pro doplnění, a nemohou jako takové vést k jeho zrušení. Je tedy třeba je jako irelevantní zamítnout (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. října 2013, Kone a další v. Komise, C-510/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:696, bod 69 a citovaná judikatura).

62 V důsledku toho musí být první důvod kasačního opravného prostředku zčásti odmítnut jako nepřijatelný a zčásti zamítnut jako irelevantní.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článku 1d služebního řádu a povinnosti uvést odůvodnění

K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného výkladu článku 1d služebního řádu

– Argumentace účastníků řízení

63 Komise tvrdí, že v bodě 91 napadeného rozsudku Tribunál chybně vyložil článek 1d služebního řádu a rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), když rozhodl, že z uvedeného rozsudku vyplývá, že „omezení volby druhého jazyka pro uchazeče výběrového řízení na omezený počet jazyků s tím, že ostatní úřední jazyky jsou vyloučeny, představovalo diskriminaci na základě jazyka“. V tomto ohledu se Tribunál podle Komise rovněž dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 92 napadeného rozsudku za to, že článek 1d služebního řádu „zakazuje“ diskriminaci na základě jazyka, přestože toto ustanovení může odůvodňovat rozdílné zacházení zejména na základě posouzení zájmu služby.

64 Italská republika tuto argumentaci zpochybňuje.

– *Posouzení Soudního dvora*

65 V bodě 91 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, mimo jiné na základě služebního řádu, jakož i rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), že „omezení volby druhého jazyka pro uchazeče výběrového řízení na omezený počet jazyků s tím, že ostatní úřední jazyky jsou vyloučeny, představuje diskriminaci na základě jazyka“. V tomto ohledu Tribunál uvedl, že „někteří potenciální uchazeči, kteří mají uspokojivou znalost alespoň jednoho z určených jazyků, jsou takovým pravidlem zvýhodněni, jelikož se mohou zúčastnit výběrového řízení a být zaměstnáni jako úředníci nebo ostatní zaměstnanci Unie, zatímco ostatní, kteří takovou znalost nemají, jsou vyloučeni“. Dále měl Tribunál v bodě 92 napadeného rozsudku za to, že argument Komise týkající se toho, že v projednávané věci neexistuje diskriminace na základě státní příslušnosti, musí být zamítnut jako irelevantní, jelikož článek 1d služebního řádu zakazuje nejen diskriminaci na základě státní příslušnosti, ale také diskriminaci na základě jazyka.

66 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba připomenout, jak uvedl Soudní dvůr v bodě 82 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), že podle čl. 1d odst. 1 služebního řádu „při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace mimo jiné na základě jazyka“ a že odst. 6 tohoto článku stanoví, že za určitých podmínek je možné se odchýlit od zákazu uvedeného v prvním odstavci uvedeného článku.

67 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, Tribunál v bodě 91 napadeného rozsudku zjevně neměl v úmyslu vyloučit možnost za určitých podmínek odůvodnit omezení používání úředních jazyků na základě čl. 1d odst. 6 služebního řádu. Před tím, než v uvedeném bodě 91 Tribunál konstatoval, že „skutečnost, že si uchazeči výběrového řízení mohou vybrat druhý jazyk pouze z omezeného počtu jazyků s tím, že ostatní úřední jazyky jsou vyloučeny, představuje diskriminaci na základě jazyka“, připomněl v bodě 88 uvedeného rozsudku, že „článek 1d služebního řádu dovoluje omezit“ používání úředních jazyků zejména v zájmu služby.

68 Stejně tak Tribunál právem dospěl v bodě 92 napadeného rozsudku k závěru, že článek 1d služebního řádu zakazuje nejen diskriminaci na základě státní příslušnosti, ale rovněž jakoukoli diskriminaci na základě jazyka.

69 Za těchto podmínek je třeba první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout.

Ke druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného právního posouzení a nedostatku odůvodnění při posouzení odůvodnění sporných oznámení o výběrových řízeních ze strany Tribunálu

– *Argumentace účastníků řízení*

70 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že sporná oznámení o výběrových řízeních nejsou dostatečně odůvodněna, přičemž v bodech 98 až 104 napadeného rozsudku opomněl přezkoumat, zda obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení obsahovala dostatečné odůvodnění umožňující odůvodnit omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk. Komise má za to, že Tribunál rovněž porušil svou povinnost uvést odůvodnění, jelikož opominul přezkoumat, zda uvedená obecná pravidla představují jiné právní akty, například sdělení, v nichž by byla stanovena kritéria pro omezení výběru jazyka jako druhého jazyka pro účast na výběrových řízeních, ve smyslu bodu 91 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

71 Italská republika tyto argumenty zpochybňuje.

– *Posouzení Soudního dvora*

- 72 V bodě 103 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že normativní rámec dotčených výběrových řízení byl stanoven ve sporných oznámeních o výběrových řízeních, a nikoliv v obecných pravidlech platných pro otevřená výběrová řízení a v obecných pokynech k používání jazyků uvedených v příloze obecných pravidel, i když uvedená oznámení o výběrových řízeních odkazovala na posledně uvedené předpisy. Tribunál měl v tomto bodě rovněž za to, že tato oznámení o výběrových řízeních stanovila samostatná pravidla pro tato výběrová řízení, a to i pro jazykový režim použitelný pro uvedená výběrová řízení. Proto se v bodě 104 tohoto rozsudku Tribunál rozhodl přezkoumat odůvodnění, které úřad EPSO podal ve sporných oznámeních o výběrových řízeních, aby obhájil omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk.
- 73 Je pravda, jak bylo rozhodnuto v bodě 51 tohoto rozsudku, že sporná oznámení o výběrových řízeních vyvolávají právně závazné účinky, a představují tudíž normativní rámec dotčených výběrových řízení. Proto, jelikož obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení „tvorí nedílnou součást“ uvedených oznámení o výběrových řízeních, bylo na Tribunálu, aby posoudil opodstatněnost odůvodnění podaného úřadem EPSO k obhájení dotčených jazykových požadavků nejen s ohledem na odůvodnění zahrnuté ve sporných oznámeních o výběrových řízeních, ale také s ohledem na odůvodnění obsažená v uvedených obecných pravidlech.
- 74 Argument Komise, podle kterého Tribunál posoudil pouze obsah sporných oznámení o výběrových řízeních, přitom není opodstatněný, protože Tribunál, jak vyplývá z bodů 115 až 117 napadeného rozsudku, zkoumal rovněž odůvodnění, které bylo v tomto ohledu relevantní a bylo zahrnuto v obecných pravidlech platných pro otevřená výběrová řízení a v obecných pokynech k používání jazyků, jakožto „nedílné součásti“ sporných oznámení o výběrových řízeních.
- 75 Pokud jde kromě toho o argument Komise, podle kterého Tribunál „porušil povinnost uvést odůvodnění, jelikož nezkoumal, zda obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení jsou sdělení nebo jiné právní akty ve smyslu bodu 91 rozsudku [ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752)]“, stačí konstatovat, že Tribunál zejména v bodech 58 a 69 napadeného rozsudku připomněl, že „obecná ustanovení [...] musí být považována za [...] sdělení ve smyslu bodu 91 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752)“. Tento argument je tudíž třeba odmítnout.
- 76 Z toho důvodu je třeba druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnout a druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako v plném rozsahu neopodstatněný.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícímu se omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk

K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění při výkladu čl. 28 písm. f) služebního řádu

– *Argumentace účastníků řízení*

- 77 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 28 písm. f) služebního řádu, když měl v bodě 106 napadeného rozsudku za to, že rozdílné zacházení na základě jazyka není způsobilé umožnit přijímání úředníků s co nejvyšší mírou schopnosti, výkonnosti

a bezúhonnosti ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce uvedeného řádu z toho důvodu, že tyto charakteristiky podle Tribunálu zjevně nezávisí na jazykových znalostech uchazeče. Komise má za to, že jazykové znalosti spadají do schopností požadovaných ve smyslu posledně uvedeného ustanovení.

78 Italská republika tyto argumenty zpochybňuje.

– *Posouzení Soudního dvora*

79 V bodě 105 napadeného rozsudku Tribunál uvedl argument Komise, podle kterého, určují-li unijní orgány jazykové potřeby jejich útvarů, je zásada zákazu diskriminace porušena pouze v případě svévolného nebo zjevně nepřiměřeného výběru ve vztahu k cíli, kterým je „mít k dispozici uchazeče, kteří jsou ihned schopni podávat pracovní výkon“ a „přijímat úředníky s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu“. Tribunál měl však v bodě 106 napadeného rozsudku za to, že pouze první z těchto cílů byl schopen případně odůvodnit rozdílné zacházení na základě jazyka, zatímco druhý k tomu nebyl vhodný vzhledem k tomu, že kritéria uvedená v čl. 27 prvním pododstavci služebního řádu nezávisely na jazykových znalostech uchazeče.

80 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že čl. 27 první pododstavec služebního řádu jako cíl uvádí, že přijímání se řídí potřebou zajistit si služby úředníků „s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti“. Článek 28 služebního řádu stanoví podmínky pro jejich jmenování, mezi které patří zejména podmínka být státním příslušníkem členského státu, požívat občanských práv, splňovat případné povinnosti vojenské služby, poskytnout záruky bezúhonnosti, uspět ve výběrovém řízení, splňovat nezbytné fyzické schopnosti a mít potřebné jazykové znalosti.

81 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr již v bodě 94 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), rozhodl, že cíle přijímat úředníky s „nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti“ ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu lze lépe dosáhnout „v případě, že uchazeči mají právo absolvovat zkoušky výběrového řízení ve svém mateřském jazyce, nebo ve druhém jazyce, o kterém jsou přesvědčeni, že ho ovládají nejlépe“, uznal přitom, že jazykové znalosti v zásadě nezávisí na kritériích uvedených v tomto článku.

82 Ačkoliv jazykové znalosti uchazeče mohou, či dokonce musí, být posouzeny při výběrovém řízení, aby orgány zajistily, že uvedený uchazeč má znalosti požadované v čl. 28 písm. f) služebního řádu, toto posouzení sleduje cíl, který je nezávislý na cíli pro určení „nejvyšší úrovn[ě] způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti“ ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu. Z toho vyplývá, že jazykové znalosti požadované v čl. 28 písm. f) služebního řádu nemohou být postaveny na roveň s „kritérii“ ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce tohoto řádu.

83 Za těchto podmínek se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 106 napadeného rozsudku rozhodl, že kritéria spočívající v „nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti“ jsou „nezávislé na jazykových znalostech“ uchazeče. Z toho rovněž vyplývá, že Tribunál neporušil povinnost uvést odůvodnění, když omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk, jak byla zahrnuta ve sporných oznámeních o výběrových řízeních, nepřezkoumal ve vztahu k cíli přijímat úředníky s nejvyšší úrovní způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti ve smyslu čl. 27 prvního pododstavce služebního řádu.

84 První část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

Ke druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného vymezení rozsahu soudního přezkumu a nesprávného výkladu obecných pokynů k používání jazyků

– Argumentace účastníků řízení

- 85 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 107 až 117 napadeného rozsudku přezkoumal legalitu sporných oznámení o výběrových řízeních, čímž popřel posuzovací pravomoc úřadu EPSO stanovit kritéria jazykové způsobilosti požadované od uchazečů. Zatímco v bodě 90 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), Soudní dvůr podle Komise požadoval přijetí „jasných, objektivních a předvídatelných“ kritérií, která mohou objektivně odůvodnit omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk, Tribunál podle jejího názoru nesprávně požadoval, aby úřad EPSO poskytl podrobné odůvodnění doplněné o „konkrétní důvody“ pro omezení této volby. V každém případě taková kritéria byla podle názoru Komise v podrobném odůvodnění uvedeném v obecných pokynech k používání jazyků a ve sporných oznámeních o výběrových řízeních obsažena.
- 86 Italská republika tyto argumenty zpochybňuje.

– Posouzení Soudního dvora

- 87 V bodech 107 až 109 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že nehledě na širokou posuzovací pravomoc, kterou disponují unijní orgány, „pokud jde o vytvoření pracovního místa úředníka nebo jiného zaměstnance, o výběr úředníka nebo jiného zaměstnance pro účely obsazení vytvořeného pracovního místa a o povahu jejich pracovního vztahu se zaměstnancem“, uvedené orgány musí zajistit dodržení příslušných ustanovení, včetně článku 1d služebního řádu. Tribunál rovněž uvedl, že je na unijním soudu, aby podle okolností ověřil, zda jsou případné požadavky na specifické jazykové znalosti uchazečů výběrového řízení objektivně odůvodněné a přiměřené skutečným potřebám služby.
- 88 V tomto ohledu je třeba připomenout na prvním místě, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí unijní orgány disponovat širokou posuzovací pravomocí při organizaci jejich vnitřní struktury, a zejména při určování kritérií způsobilosti vyžadovaných pro místa, která mají být obsazena, a v závislosti na těchto kritériích a v zájmu služby pro stanovení podmínek a způsobů organizace výběrového řízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 16. října 1975, *Deboeck v. Komise*, 90/74, EU:C:1975:128, bod 29, ze dne 9. února 1984, *Fabius v. Komise*, 39/83, EU:C:1984:52, bod 7, a ze dne 9. října 2008, *Chetcuti v. Komise*, C-16/07 P, EU:C:2008:549, bod 76). K organizování svých služeb užitečným a rozumným způsobem je třeba, aby orgány, stejně jako úřad EPSO, vykonávaly-li pravomoci svěřené mu uvedenými orgány, mohly určit v souladu s jejich potřebami schopnosti, které je třeba vyžadovat od uchazečů účastnících se výběrových řízení.
- 89 Jak však bylo připomenuto v bodě 66 tohoto rozsudku, orgány musí při uplatňování služebního řádu zajistit dodržení jeho článku 1d, který zakazuje diskriminaci na základě jazyka. Ačkoli je pravda, že odstavec 6 uvedeného článku stanoví, že omezení tohoto zákazu jsou možná, je tomu tak za podmínky, že jsou tato omezení „odůvodněn[a] objektivními a přijatelnými důvody“ a jsou zaměřena na „dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky“.
- 90 Široká posuzovací pravomoc, kterou disponují unijní orgány při organizaci svých služeb, stejně jako úřad EPSO za podmínek uvedených v bodě 88 tohoto rozsudku, je tak imperativně omezena článkem 1d služebního řádu, takže rozdílné zacházení na základě jazyka, které vede k omezení jazykového režimu výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků, je přípustné pouze tehdy, je-li takové omezení objektivně odůvodněno a je-li přiměřené skutečným potřebám služby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise*, C-566/10 P, EU:C:2012:752, bod 88).

Za těchto podmínek měl Tribunál v bodě 107 napadeného rozsudku správně za to, že se úřad EPSO nemůže na základě své posuzovací pravomoci zprostit povinnosti dodržovat zejména článek 1d služebního řádu.

- 91 Pokud jde na druhém místě o soudní přezkum, k jehož provedení byl Tribunál vyzván ohledně takového rozdílného zacházení na základě jazyka, k jakému vedlo omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků Unie, je třeba připomenout, jak vyplývá z judikatury citované v předchozím bodě, že takové omezení může být v zásadě odůvodněno zájmem služby, je-li takový zájem odůvodněn objektivně a požadovaná úroveň jazykových znalostí je přiměřená skutečným potřebám služby. Z této judikatury kromě toho vyplývá, že pravidla omezující možnost volby druhého jazyka výběrového řízení musí být založena na „jasných, objektivních a předvídatelných“ kritériích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, body 88 a 90).
- 92 Vzhledem k tomu, že legalita omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení tak závisí podle článku 1d služebního řádu na tom, zda je toto omezení odůvodněné a přiměřené, a že podle ustálené judikatury Soudního musí být tato odůvodněná a přiměřená povaha založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, Tribunál v bodech 108 a 109 napadeného rozsudku právem rozhodl, že unijní soudy jsou oprávněny zkoumat, zda omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení je objektivně odůvodněno a je přiměřené skutečným potřebám služby.
- 93 Kromě toho, pokud jde o argument, podle kterého měl Tribunál zejména v bodě 113 napadeného rozsudku k úplnosti odůvodnění sporných oznámení o výběrových řízeních týkajících se omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení nesprávně vyžadovat „konkrétní důvody“, je třeba uvést, že je na orgánu, který rozdílné zacházení na základě jazyka zavedl, aby prokázal, že toto omezení vskutku sleduje skutečné potřeby služby, kterou budou přijatí uchazeči vykonávat. Kromě toho jakákoliv podmínka týkající se specifických jazykových znalostí musí být přiměřená tomuto zájmu a musí být založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, která uchazečům umožní pochopit důvod, proč musí tuto podmínku splnit, a unijním soudům umožní přezkoumat její legalitu (viz rozsudek z dnešního dne, Španělsko v. Parlament, C-377/16, bod 69).
- 94 K přezkoumání toho, zda jsou pravidla upravující dotčená výběrová řízení v souladu s článkem 1d služebního řádu, proto Tribunálu příslušelo provést konkrétní přezkum uvedených pravidel a konkrétních okolností věci. Pouze prostřednictvím takového přezkumu je totiž možné určit, jaké jazykové znalosti mohou být orgány objektivně v zájmu služby požadovány ve vztahu ke konkrétním úkolům, a tudíž zda bylo omezení možnosti volby jazyků, které bylo možné použít pro účast v těchto výběrových řízeních, objektivně odůvodněné a přiměřené skutečným potřebám služby.
- 95 Za těchto podmínek Tribunál zejména v bodě 113 napadeného rozsudku právem přezkoumal, zda sporná oznámení o výběrových řízeních, obecná pravidla platná pro otevřená výběrová řízení nebo důkazy poskytnuté Komisí obsahovaly „konkrétní důvody“ umožňující objektivně prokázat zájem služby, který by mohl v projednávaném případě odůvodnit omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení.
- 96 Na třetím místě v rozsahu, v němž Komise tvrdí, že podrobné odůvodnění zahrnuté v obecných pokynech k používání jazyků a ve sporných oznámeních o výběrových řízeních v každém případě „zjevně“ obsahovalo jasná, objektivní a předvídatelná kritéria odůvodňující omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, je třeba zdůraznit, že takový argument není podložený, takže nemůže obstát.
- 97 Pokud Komise tímto argumentem zamýšlela zpochybnit posouzení, které v bodech 110 až 117 napadeného rozsudku provedl Tribunál, co se týče obsahu obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení, včetně obecných pokynů k používání jazyků, sporných oznámení o výběrových řízeních a písemností Komise předložených Tribunálu, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury

z článku 256 SFEU a z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky. Pouze Tribunál je tedy příslušný ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu. Posouzení skutkového stavu tedy s výhradou případu jeho zkreslení nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 8. listopadu 2016, BSH v. EUIPO, C-43/15 P, EU:C:2016:837, bod 50). Komise přitom takovéto zkreslení neuplatnila.

- 98 S ohledem na výše uvedené je třeba druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněnou.

Ke třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se Tribunál dopustil při soudním přezkumu

– Argumentace účastníků řízení

- 99 Komise tvrdí, že Tribunál překročil meze svého soudního přezkumu a že v bodech 120 až 144 a zejména v bodech 129 až 131, 139, 140, 142 a 146 napadeného rozsudku nahradil posouzení administrativy svým vlastním posouzením. Tribunál se měl podle názoru Komise omezit na prokázání svévolného nebo zjevně nepřiměřeného posouzení úřadu EPSO, pokud jde o omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk, jelikož definice personální politiky a kritérií způsobilosti uchazečů výběrového řízení obsahují komplexní posouzení, která nemohou být předmětem soudního přezkumu, který je omezen na nalezení případného zjevně nesprávného posouzení.
- 100 Italská republika tyto argumenty zpochybňuje.

– Posouzení Soudního dvora

- 101 V bodech 118 až 146 napadeného rozsudku Tribunál postupně odmítl argumenty Komise, kterými tvrdila na prvním místě, že tři jazyky, na které se možnost volby druhého jazyka výběrového řízení ve sporných oznámeních o výběrových řízeních omezila, představovaly hlavní jazyky jednání unijních orgánů, na druhém místě, že téměř všechny překlady Komise se provádějí v těchto třech jazycích, na třetím místě, že tyto jazyky jsou jazyky, jimiž mluví úředníci a ostatní zaměstnanci Komise nejvíce, a na čtvrtém místě, že se jedná o jazyky, které se v členských státech Unie jako cizí jazyky nejvíce studují a kterými se v nich jako cizími jazyky nejvíce hovoří.
- 102 V rozsahu, v němž Komise tvrdí, že Tribunál neprávem nahradil posouzení úřadu EPSO svým vlastním posouzením, je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodech 89 a 90 tohoto rozsudku, že pokud úřad EPSO stanoví jazykové požadavky výběrového řízení, je jeho posuzovací pravomoc, obdobně jako v případě orgánů, které mu svěřují své úkoly, omezena požadavky stanovenými v článku 1d služebního řádu, podle nichž jakékoli rozdílné zacházení na základě jazyka musí být objektivně odůvodněné a přiměřené skutečným potřebám služby.
- 103 Je pravda, že ze zásad připomenutých v bodě 88 tohoto rozsudku vyplývá, že Tribunál nemůže nahradit posouzení úřadu EPSO svým vlastním posouzením, pokud jde o vymezení personální politiky a kritérií způsobilosti, kterou je vhodné ve výběrovém řízení od uchazečů v zájmu služby požadovat. Jak bylo uvedeno v bodech 91 až 94 tohoto rozsudku, nic to však nemění na tom, že je na Tribunálu, aby provedl přezkum právního i skutkového stavu týkajícího se volby učiněné úřadem EPSO v této oblasti s cílem zajistit, že veškeré rozdílné zacházení na základě jazyka s uchazeči výběrového řízení je v souladu s článkem 1d služebního řádu objektivně odůvodněné a přiměřené skutečným potřebám služby a že tato volba je založena na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích.

- 104 Jak totiž Soudní dvůr rozhodl, unijní soud i v případě komplexního posouzení totiž musí ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují veškeré relevantní údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace vzaty v úvahu, a zda lze o ně opřít závěry, které z nich byly vyvozeny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 15. února 2005, Komise v. Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, bod 39; ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 54, a ze dne 6. listopadu 2012, Otis a další, C-199/11, EU:C:2012:684, bod 59).
- 105 K přezkoumání toho, zda Tribunál v napadeném rozsudku nahradil posouzení úřadu EPSO svým vlastním posouzením a překročil tak meze svého soudního přezkumu, je třeba zkoumat zaprvé body 120 až 126, 132 až 138 a 141 až 144 napadeného rozsudku, které obsahují odůvodnění uvedené Tribunálem, jako primární.
- 106 Odůvodněním zahrnutým v bodech 120 až 122 napadeného rozsudku Tribunál nejprve zamítl tvrzení Komise, že angličtina, francouzština a němčina jsou hlavními jazyky jednání unijních orgánů, a to z důvodu, že se jednalo o „neurčité a obecné“ tvrzení. Tribunál měl v tomto ohledu zejména za to, že toto tvrzení není doloženo jazykovým režimem Soudního dvora Evropské unie ani jazykovým režimem Evropského parlamentu. Tribunál v podstatě dodal, že i v případě, že by uvedené tvrzení bylo správné, nelze bez dalšího upřesnění předpokládat, že nově přijatý úředník neovládající žádný z jazyků jednání nebude schopen ihned podávat pracovní výkon. Tribunál dále v bodech 123 až 126 uvedeného rozsudku odmítl relevantnost statistických údajů předložených Komisí, které se týkaly dokumentů překládaných generálním ředitelstvím Komise pro překlady, přičemž měl zejména za to, že tyto statistické údaje neumožňují podepřít závěr, podle kterého jsou tyto tři jazyky nejběžněji používanými jazyky ve všech orgánech. Stejně tak v bodech 132 až 136 uvedeného rozsudku Tribunál odmítl závěry, které Komise vyvodila z tabulky, kterou vypracovala a v které zaznamenala jazyky, jež její úředníci a ostatní zaměstnanci většinou uvádějí jako hlavní jazyky. Tribunál měl za to, že tato tabulka se vztahovala pouze na pracovníky Komise a že tato informace o hlavním jazyce úředníků a ostatních zaměstnanců tohoto orgánu neumožňuje v žádném případě prokázat podíl jazyků, kterými tito pracovníci hovoří, jelikož uvedení pracovníci musí uspokojivě ovládat alespoň jeden další jazyk, jak to vyžaduje čl. 28 písm. f) služebního řádu. V poslední řadě Tribunál v bodech 141 až 144 napadeného rozsudku odmítl statistické údaje předložené Komisí, podle kterých jsou angličtina, francouzština a němčina jazyky, které se v členských státech Unie jako cizí jazyky nejvíce studují a kterými se v nich jako cizími jazyky nejvíce hovoří, z důvodu, že nelze předpokládat, že tyto statistické údaje odrážejí jazykové znalosti úředníků Unie, a v každém případě je odmítl proto, že by tato okolnost mohla být relevantní v případě, kdyby Komise prokázala, že dotčené omezení odpovídá zájmu služby, k čemuž v této věci nedošlo.
- 107 Je nutno konstatovat, že v těchto bodech Tribunál kritizoval skutečnost, že skutkové poznatky, které Komise na podporu svých argumentů předložila, neumožnily podepřít závěry, které z nich byly vyvozeny. Za těchto podmínek se Tribunál omezil na posouzení relevantnosti a soudržnosti odůvodnění a důkazů předložených tímto orgánem. Tribunálu proto nemůže být vytýkáno, že za těchto okolností nahradil posouzení úřadu EPSO svým vlastním posouzením.
- 108 Kromě toho v rozsahu, v němž Komise v podstatě vytýká Tribunálu, že se neomezil na přezkum zjevně nesprávného posouzení úřadu EPSO, je třeba dodat, že s ohledem na body 89, 90 a 102 tohoto rozsudku nic neodůvodňuje takové omezení přezkumu opodstatněnosti odůvodnění, které úřad EPSO podal pro účely obhájení omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení.
- 109 Pokud jde na druhém místě o argumenty Komise, podle kterých je třeba rozhodnout, že Tribunál v bodech 127 až 131, 139 a 140 napadeného rozsudku překročil meze soudního přezkumu, když měl za to, že omezení možnosti volby druhého jazyka výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk nemůže být v žádném případě odůvodněno tím, že údaje poskytnuté Komisí ukazují zejména na

výrazný rozdíl mezi užíváním anglického jazyka a francouzského jazyka a obzvláště německého jazyka, uvedené argumenty jsou namířeny proti bodům napadeného rozsudku, které se týkají odůvodnění uvedeného pouze pro doplnění.

- 110 Za těchto podmínek, i za předpokladu, že by Tribunál překročil meze svého soudního přezkumu při posouzení provedeném v uvedených bodech, nemůže taková okolnost v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 57 a 61 tohoto rozsudku v žádném případě vést ke zrušení napadeného rozsudku. Argumenty uvedené v bodě 109 tohoto rozsudku jsou tedy irelevantní.
- 111 Třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout jako zčásti neopodstatněnou a zčásti irelevantní.
- 112 S ohledem na výše uvedené je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako zčásti neopodstatněný a zčásti irelevantní.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, týkajícímu se omezení volby jazyka pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO na anglický, francouzský a německý jazyk

Argumentace účastníků řízení

- 113 Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 183 až 185 napadeného rozsudku vycházel z extenzivního výkladu bodů 68 a 69 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), aby určil, že nařízení č. 1/58 se plně použije na komunikaci mezi uchazeči výběrových řízeních a úřadem EPSO. Podle Komise se uvedené body tohoto rozsudku týkají pouze povinnosti zveřejnit oznámení o výběrových řízeních ve všech úředních jazycích Unie. Přestože Soudní dvůr konstatoval, že uchazeči nejsou ve výběrovém řízení „zcela vyloučení“ z působnosti nařízení č. 1/58, měl podle Komise přesto za to, že se na ně dále vztahuje služební řád. Tribunál tedy měl podle názoru Komise připustit, že článek 1d služebního řádu případně umožňuje omezit jazyky, které mohou být používány ke komunikaci v rámci výběrového řízení.
- 114 Italská republika tyto argumenty zpochybňuje.

Posouzení Soudního dvora

- 115 Poté, co Tribunál v bodě 183 napadeného rozsudku připomněl, že již dříve rozhodl, že se nařízení č. 1/58 nepoužije na vztahy unijních orgánů s jejich úředníky a ostatními zaměstnanci, za které je třeba považovat i uchazeče o taková pracovní místa, Tribunál pokračoval ve svých úvahách následovně:

„184 Tyto úvahy však již po vydání rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, (C-566/10 P, EU:C:2012:752), nelze považovat za platné. Soudní dvůr totiž rozhodl, že v situaci, kdy neexistují zvláštní právní ustanovení vztahující se na úředníky a ostatní zaměstnance a kdy v této souvislosti neexistují ustanovení ve vnitřních předpisech dotčených orgánů, z žádného právního aktu nevyplývá, že vztahy mezi těmito orgány a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci jsou zcela vyloučeny z rozsahu působnosti nařízení č. 1/[58]. Podle Soudního dvora totéž platí *a fortiori*, pokud jde o vztahy mezi orgány a uchazeči externího výběrového řízení, kteří v zásadě nejsou ani úředníky, ani ostatními zaměstnanci (rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, body 68 a 69).

- 185 V tomto ohledu je nutno zamítnout argument Komise [...] týkající se irelevance této části rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, (C-566/10 P, EU:C:2012:752), co se týče legality omezení škály jazyků používaných při komunikaci mezi uchazeči a EPSO. Soudní dvůr

totiž v této části rozsudku posoudil uplatnitelnost nařízení č. 1/[58] na uchazeče výběrového řízení a dospěl k závěru, že na ně uplatnitelné je. Tento závěr je relevantní i ve vztahu k otázce položené v rámci šestého žalobního důvodu uplatněného Italskou republikou [týkající se legality omezení jazyků, které lze používat při komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO].“

- 116 Poté, co Tribunál rozhodl, že nařízení č. 1/58 upravuje komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO, měl v bodě 188 napadeného rozsudku za to, že sporná oznámení o výběrových řízeních porušila uvedené nařízení, jelikož stanovila, že uchazeči jsou povinni komunikovat s úřadem EPSO v jazyce, který si sami vybrali z anglického, francouzského a německého jazyka.
- 117 Je třeba připomenout, vzhledem k tomu, že tento důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného výkladu rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), který podal Tribunál, že jsou úvahy Soudního dvora v uvedeném rozsudku rozděleny na dvě části. Zaprvé se body 62 až 78 uvedeného rozsudku týkají posouzení důvodů Italské republiky týkajících se nezveřejnění dotčených oznámení o výběrových řízeních v *Úředním věstníku Evropské unie* ve všech úředních jazycích Unie. Zadruhé se v bodech 79 až 98 uvedeného rozsudku Soudní dvůr vyslovil k důvodům vycházejícím ze skutečnosti, že tato oznámení o výběrovém řízení uložila povinnost zvolit si jazyk anglický, francouzský nebo německý jako druhý jazyk výběrového řízení, jako jazyk pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO a jako jazyk, který musí být použit pro zkoušky výběrových řízení.
- 118 Je pravda, že Soudní dvůr měl v bodech 68 a 69 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), za to, že v situaci, kdy neexistují zvláštní právní ustanovení vztahující se na úředníky a ostatní zaměstnance ve vnitřních předpisech orgánů, kterých se týkají dotčená oznámení o výběrových řízeních, z žádného právního aktu nevyplývá, že vztahy mezi těmito orgány a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci jsou zcela vyloučeny z rozsahu působnosti nařízení č. 1/58. Soudní dvůr z toho vyvodil, že tento závěr se tím spíše uplatní na vztahy mezi orgány a uchazeči externího výběrového řízení.
- 119 Je však třeba zdůraznit, jak vyplývá z bodů 62 až 78 uvedeného rozsudku, že toto upřesnění týkající se působnosti nařízení č. 1/58, pokud jde o vztahy mezi orgány a uchazeči výběrového řízení, uvedl Soudní dvůr nikoli ohledně jazyka pro komunikaci mezi úřadem EPSO a uchazeči, ale co se týče jazyků zveřejnění oznámení o výběrovém řízení. Soudní dvůr tak zejména s ohledem na bod 71 tohoto rozsudku rozhodl, že podle čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1/58 měla být oznámení o výběrových řízeních napadená v této věci zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie* v plném znění ve všech úředních jazycích Unie.
- 120 Naproti tomu v části jeho odůvodnění týkající se posouzení legality omezení možnosti výběru druhého jazyka výběrového řízení na angličtinu, francouzštinu a němčinu, a zejména podmínky, podle které pouze tyto tři jazyky jsou jazyky pro komunikaci, které dotčená oznámení o výběrových řízeních připustila, Soudní dvůr v bodě 88 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), rozhodl, že podle čl. 1d odst. 6 služebního řádu může být při řízeních pro výběr personálu Unie povoleno rozdílné zacházení týkající se jazykového režimu výběrových řízení, pokud je objektivně a rozumně odůvodněno legitimním cílem obecného zájmu v rámci personální politiky. Z tohoto bodu tak vyplývá, že při řízeních pro výběr personálu Unie nemohou orgány ukládat povinnosti, které jdou nad rámec požadavků stanovených v článku 1d služebního řádu.
- 121 Za těchto okolností, jak uvedl generální advokát v bodě 124 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že Soudní dvůr vyslovil k otázce jazyků stanovených pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO pouze v bodech 79 až 98 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise* (C-566/10 P, EU:C:2012:752), nemohl Tribunál platně vyvodit z bodů 68 a 69 uvedeného rozsudku, v bodech 184 a 185 napadeného rozsudku, že Soudní dvůr rozhodl, že jazyky, které lze použít pro tuto komunikaci, byly stanoveny na základě článku 2 nařízení č. 1/58.

- 122 Úvahy Tribunálu v bodech 184 až 188 napadeného rozsudku, podle kterých, *per analogiám*, nařízení č. 1/58 upravuje, obdobně jako to vyložil Soudní dvůr v kontextu zveřejnění oznámení o výběrových řízeních, všechna omezení úředních jazyků stanovená pro komunikaci mezi úřadem EPSO a uchazeči, jsou tudíž nesprávné.
- 123 Je však třeba uvést, že v bodech 204 až 211 napadeného rozsudku Tribunál v podstatě dodal, že odůvodnění předložené k obhajobě možnosti volby jazyků pro komunikaci v žádném případě nemohlo odůvodnit omezení možnosti volby jazyků pro komunikaci s úřadem EPSO ve smyslu čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu.
- 124 V tomto ohledu, třebaže není vyloučeno, že zájem služby může odůvodnit omezení volby druhého jazyka výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků, jejichž znalost je v rámci Unie nejrozšířenější (obdobně viz rozsudek ze dne 9. září 2003, Kik v. OHMI, C-361/01 P, EU:C:2003:434, bod 94), a to i v rámci takových otevřených výběrových řízení, jako jsou řízení uvedená v „Oznámení o otevřeném výběrovém řízení – EPSO/AD/276/14 – Administrátoři (AD 5)“, však s ohledem na požadavky připomenuté v bodech 92 a 93 tohoto rozsudku musí být takové omezení založeno na skutečnostech, které jsou objektivně ověřitelné jak uchazeči, tak unijními soudy, aby mohly odůvodnit požadované jazykové znalosti, jež musí být přiměřené skutečným potřebám služby.
- 125 Vzhledem k tomu, že oznámení o výběrových řízeních nestanoví takové skutečnosti umožňující konstatovat, že existují důvody odůvodňující omezení možnosti volby jazyka pro komunikaci mezi uchazeči a úřadem EPSO na jeden ze tří jazyků zvolený jako druhý jazyk výběrového řízení, byla tato oznámení přijata v rozporu s čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu. Tribunál tedy v každém případě měl vyhovět žalobě Italské republiky v rozsahu, v němž se vztahovala na toto omezení.
- 126 Za těchto podmínek nemůže nesprávné právní posouzení, které je vyloženo v bodě 122 tohoto rozsudku a kterým je stížen napadený rozsudek, vést ke zrušení napadeného rozsudku.
- 127 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout, a s ohledem na všechny výše uvedené úvahy je třeba zamítnout kasační opravný prostředek.

K nákladům řízení

- 128 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, který se na základě čl. 184 odst. 1 téhož řádu použije na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 129 Vzhledem k tomu, že Italská republika náhradu nákladů řízení požadovala a Komise neměla ve věci úspěch, je namístež posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.
- 130 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se rovněž použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 tohoto řádu, stanoví, že členské státy a orgány, které do řízení vstoupily jako vedlejší účastníci, ponese vlastní náklady řízení. V souladu s tímto ustanovením je proto namístež rozhodnout, že Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Italskou republikou.**
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.